

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyi

Azərbaycanlıq ideyasının təbliği

Faiq Ələkbərli
dosent, fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

VII Yazı

Müsəlmanlar arasında məzheblərəsi mübarizəni, o cümlədən şia-sünni məsələsini birmənliş şəkildə pisləyen Sultan Məcid Qənizadə açıq şəkildə yazdı ki, bunu ortaya salanlar əsil müsəlman ola bilməzler. Çünki müsəlmanların kitabı da, peyğəmbəri də birdir. Bu anlamda müsəlmanların sünni və şia adları altında bir-birlərinə öldürmələrini cahalət adlandıran Qənizadə yazdı: 'Allahı sevrisinzə, Ömrə ilə Əli həzərətlərini rüsvay etməyəsiniz. Öz zamanlarında o cənablarından baş veren əməller indi gah islam və gah əcnəbi tarixçilərinin sərdəftəri olmuş ikən, sizin kibi cahillər bu kəsəfətə bəşəriyyə ilə onlar kibi əli cənabları mütaxəzə etmək şayəstə deyilg. Ələxüs kİ, indi dörd yüz ildir ki, bu bishəda məsələ söylənilib-söylənilib axır bir səmərə vermədiy xud müzur olduğun sübut edir'.

O, "Allah xofu" əsərinin mövzusunu da real həyatdan götürüb təsvir etməkə yanaşı, cəmiyyətin problemlərinin hellində çıxış yolu kimi islam dinini, konkret olaraq Qurani göstərməşdi. Ona görə, insanlar Allahın qoymuş şəriətə getse, cəmiyyət daxilində elm intişar tapsa insanlıq şərfini ve vicdan isməti de itməz: "Amma əcifaydal! Elm və şəriət hala o dərəcədə intişar tapmayıbdir ki, hamı insanlar insanlıq şərfini anlayıb, vicdan ismətin saxlaya bilsinlər".

O, İslamda qadın məsələsinə də xüsusi diqqət yetirmişdir. Onun fikrincə, İslam dünyasında neçə əsrlərdən bəri davam edən bu adətə son qoymaq lazımdır. Çünkü qadınların azadlıqlarının əlindən alınması son nəticədə millətin inkışafına zərər vurmmuşdur. Qənizadə yazi:

Milli-demokratik ideya cərəyanı: Türkçülük/azərbaycanlıq, çağdaşlıq və islamçılıq

məsəlesi hürriyyyət və insaf üstündə bina tutduqda mədəniyyət aləmində bir dərəcəyəcəcə qatacağına hem etimad çoxdur, amma amerikalılar istətdiyi bərabərlik dərəcəsinə necə yox. Zira ki, ümumi insaniyyət üçün hürriyyyət mütələqən mümkün olmadıqda, qadınla kişi arasındakı hər bir cəhətcə bərabərlik mümkün deyildir".

Qənizadə Cümhuriyyəti dövründə də millət vekili kimi, ən çox diqqəti 'islam birliliyi'ha yönəltmiş və Türk-İslam məfkurəsinin sintezindən çıxış etmişdir. Bu baxımdan, 1917-1920-ci illərdə mövcud olan "İttihad" partiyasının liderlərindən bir kimi Qənizadə hesab edirdi ki, İslam bayrağının ucalmasında Türk qövmləri müstəsna rol oynamışdır. O, parlamentdəki bir çox çıxışlarında bəyan edirdi ki, 'Islam birliliyi' məsələsində aparıcı rol türklərə məxsusdur.

Azərbaycan Sovet Rusiyası tərəfindən işgal olunduqdan sonra da mədəni-maarrif işlərini davam Qənizadə, ancaq SSRİ repressiyasından qurtula bilməmişdir. Belə ki, onun vaxtı islamçılıq, o cümlədən türkçülükdə bağlı çıxışları 1937-ci ilde repressiya olunmasa ilə nəticələnmişdir. Beləliklə, ömrünün böyük bir hissəsini xalqının maarriflənməsinə və savadlanmasına həsr edən Qənizadə bu yolda, sözün həqiqi mənasında şəhid olmuşdur.

Azərbaycan Türk mütəfəkkiri Həşim bəy Vəzirov (1867-1916) "Tazə həyat", "Səda" və digər qəzetlərdə çıxan yazılarında ifrat mühafizəkarların və ifrat qərbərestlərin mövqelərini tənqid etmişdir. Ona görə, İslam dəyişilməzdır, lakin tərəqqiye qarşı deyildir, əksinə, inkışafın tərəfindədir. Yalnız bu dinin mükəmməl bilən şəxslər anlayar

gilmağa, tar-mar olmağa üz qoymuşdur. 6 Belə dənəmdə müsəlman mütəfəkkirə yaranmış veziyətdən çıxış yolu axtarmağa başlamış, nəticədə 19-cu əsrədə İslama islahat ideyası ortaya çıxmışdır. Onun fikrincə, ictimaiyyətçi, yenipərest, bir sözə islahatçı olmaq işə İslamın əsaslarını zidd deyildir. Çünkü ictimaiyyətçi və yenipərest olmaq İslam bərqərar olan gündən

elmlə dini bir-birinə qarşı qoyurlar, halbuki Qurandakı hökmələr dünyəvi elmlərə qarşı deyildir.

Maraqlıdır ki, Həşim bəy sinfi sülh ideyasının tərəfdarı kimi də çıxış etmişdir. Onun fikrincə, bəşəriyyətin müxtəlif dirlərə parçalanması yer üzündə barışa nail olunmasına əngəl töredə bilməz. Əksinə, bütün səmavi dirlər yalnız sülh ideyasını təbliğ və müdafiə edirlər.

O, İslama qadın məsələsinə də xüsusi diqqət yetirmiştir. Onun fikrincə, İslama dünyasında neçə əsrlərdən bəri davam edən bu adətə son qoymaq lazımdır. Çünkü qadınların azadlıqlarının əlindən alınması son nəticədə millətin inkışafına zərər vurmüşdür. Qənizadə yazdı: "Filhqıqə bəzi millətlər arasında qadın tayfası hürriyyət səmərəsində binəsib ikən, bəzi hüquqdan məhrum qalmışlar. Biz Qafqaziya müsəlmanlarının arasında qadın çağırduğumuz mehriban canlar, analar və bacılar übidiyyət qeydlərində bağlanmaları zülm və fəzihətdir və bunca nagüvara adətlər şəri-Məhəmmədiyə bərəks olduqda tədrice ilə islam millətlərinin arasından tərk olacağına etimad çoxdur"

onun mahiyyətini təşkil etmişdir. O, yazdı: "Biz bütün millətlərin, bütün insanların kamal həddinə yetişməyinin və onlarla birlikdə öz millətimizin xoşbəxtliyinin tərəfdarıyıq. Biz öz millətpərestliyimizi əsil yenipərestlik, insanparəstlikdə binalandırıraq". 7 O yazdı ki, hürriyyət, müsavat və ədalət İslamiyyətin eyni kimi qəbul edərək bütün müsəlmanların rifahi üçün çalışacaqlar: "Siyasi cəhətdən ruznaməmiz tərəqqipərestlik yolunda olub müsəlmanların haqqında indiyə kimi hər ne təcavüzat və sixinti olubsa, onların rəfinə çalışacaq. Rusiyaada olan rus millətinə verilən hüquq və imtiyazın hamisini biz dəxi öz millətimiz üçün tələb edəcəyik və hər bir işdə bu halda Dövlət Dumasında müsəlman firqəsi tutduğu məramname ilə mütabiq gedəcəyik və dil məsələsinə gəldikdə

mümkün olan qədər camaatın çoxuna tanış olmayan sözlərdən, istahlardan qaçacayıq".

Əziz Mirəhəmədova görə, H. Vəzirov daim ideya tərəddüdləri içinde olan, çox vaxt burjuva məfkurəsi təsiri altında yanan tipik liberal burju ziyanı olmuşdu: "O, sinfi sülh ideyasının tərəfdan idi, İslami dini və şəriətinin "saflığını" tərəqqinin başlıca şərtlərindən biri kimi irəsürdü, elmlə dini etiqadı birləşdirməyə cəhd edirdi". 9 Deməli Vəzirov İslami və şəriəti tərəqqiye çatmaq üçün başlıca şərt sayır, elmlə dini arasında ziddiyət görümdü. Vəzirova görə, müsəlman xalqlarının birliliyini istəməyən

birliyinə doğru qədəm qoymuşlar. Onun fikrincə, xristian millətləri ittifaq yaratdıqları dövrə müsəlmanlar da eyni amal uğrunda birləşməyə cəhd göstərmələri təbii haldır. Ancaq maraqlıdır ki, xristian millətlər öz aralarında ittifaq yaratıqda bunu müsəlmanlar üçün təhlükə kimi görmürlər. Eyni addımları müsəlman millətlər atıldıqda isə, xristian millətlərin mütəfəkkirələri tərəfindən bu, dərhal xristianlar üçün təhlükə mənbəyi, hətta dünya üçün zərərli amil sayılır. Ona görə də Həşim bəy müsəlman xalqları kənar qüvvələrin oynuna gəlməməyə, onları ən azı dini-mənəvi birliyə nail olmağa çağırırdı.

Maxizme (Max ve Avenarius iddia edirdilər ki fəlsəfədə materializm və idealizmdən yüksəkdə dəyanan üçüncü xətt yaradılar) rəğbət bəsleyən Əhməd Midhat Rüfatov "Tarix və həqiqət" məqaləsində yazdı ki, təbiət və cəmiyyət Allah tərəfindən idarə olunur və burada obyektiv qanunayğunluqlardan səhəbə gedə bilməz. O, yazdı: "Bəşəriyyətin istiqbalında, hökümlərin və millətlərin təkamülündə bir məqsəd arayan, burada bir məqsəd və qayə olacağını təsdiq edir deməkdir. Bu kimi qayə təsəvvür edə bilmək üçün bu qayənin kainat və bəşərin fövqündə və onların iradəsindən müstəqil bir "mövcud" tərəfindən məzkr qayəyə doğru sövq edildiyini qəbul etmək lazımdır. Bu "mövcudat" bütün vəsfləri ilə... əhli-əqaidin "allah" deikləri mövcudun eynidir".

Rüfatov daha sonra yazdı ki, bəşəriyyətin təkamülü üçün göstərilən qayə, ancaq ən cürətlə mühərriklərin xeyalına siyə biler. Çünkü böyük alımların, mütəfəkkirələrin vəzifəsi bəşəriyyətin ehtiyaclarına ən uyğun galən həyat düsturlarını bulub və göstərməkdir. 12 O, ya-

Dinlərin barışçı missiyasını dənənalar, dini inancları ədəvet mənbəyi sayanlar isə marksistlər və digər ifrat sol qüvvələrdir. Mütərəqqi islamçılara meyil edən H. Vəzirov ifrat tərəqqiciləri (M. Şahətxəli), "molanəsərəddinqi"ləri (C. Məmmədquluzadə və b.) yerli-yersiz müsəlman ziyalılarına, müsəlman milletçilərinə, müsəlman mülkədarlarına (H. Z. Tağıyev və b.) sataşmaqdə ittiham etmişdi.

"İslam birliliyi"ni doğru hesab etməyənlərə cavab olaraq H. Vəzirov yazdı ki, ingilislər, ruslar, italyanlar və digər əcnəbi xalqlar bu məsələdə müsəlman aləminə qarşı mövqə tutulsalar da, artıq bəzi müsəlman ölkələri (Əqfansitan, Mərakeş, Osmanlı Türkiyəsi və b.) İslam

zəridə: "İnsanların daima mühit və şərait ilə uyğunşalıları sair heyvanlarda olduğu kimi, üzviyyəti dəyişməsi surətlə vüqə gəlmədi... insanlar özlərinə lazımlı olan şeyləri təbiətdən tədarük etməkdən isə, həmcinsindən yazılından bulunan zəiflər hesabına keçinməyi daha qolay bildilər... Zəiflər sayəsində qəhrəman rolu oynayanlar mövqələrini daha əmər bulundurmaq üçün yekdigerindən fərqli bir çox təbəqələr daha təşkil etdilər. Əsrlərə müddət bu hüdudlar şirkəti zəifləri soyub soğana çevirdi. Bu andan sünflər arasındakı mülk və təsərrüf qoşğası müntəzəm hökumətlərin təşkilinə yol açdı.... hökumətlər müqavilə nəticəsində meydana gəldi".

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə çap olunur